

ΩΡΙΩΝ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΥΘΟΣ

ORION.←←←.GR

ΟΛΑ ΤΑ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ
ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΟΧΥΡΩΜΕΝΑ ΩΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΘΕ ΜΟΡΦΗΣ ΟΛΙΚΗ Ή ΜΕΡΙΚΗ ΔΙΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΡΗΤΩΣ
ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΗ ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΓΓΡΑΦΟΥ ΑΔΕΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

Αίτιγμα

•

ΑΙ<Ν ΑΙ<Ν Ζ<Υ ΑΙ<Ν Ζ<Υ ΑΙ<Ν ΑΙ<Ν
ΑΙ<Ν ΗΡΑ ΑΙ<Ν ΗΡΑ ΑΙ<Ν
ΑΙ<Ν ΑΙ<Ν ΑΙ<Ν ΑΙ<Ν ΑΙ<Ν
ΑΙ<Ν ΦΩΣ ΑΙ<Ν ΦΩΣ ΑΙ<Ν
ΑΙ<Ν ΑΙ<Ν ΝΥΝ ΑΙ<Ν ΝΥΝ ΑΙ<Ν ΑΙ<Ν

Αισθάνομαι

•

η αλήθεια
δεν μπορεί να ζει με μυστικά
μεγαλώνοντας μέσα σε περίπλοκα ψεύδη

η ελευθερία
δεν μπορεί να ζει με ψέματα
παραδομένη στο πέπλο της καταπίεσης

το ανθρώπινο πνεύμα
δεν μπορεί να ζει με καταπίεση
υποκύπτοντας στην θέληση του κακού

ο Θεός - το ζωντανό Σύμπαν
ως αλήθεια ενσαρκωμένη
δεν θα ανεχτεί για πολύ ακόμα αυτόν τον κόσμο
που λατρεύει το κακό

γι' αυτό λοιπόν,
ας ζούμε βιώνοντας την ελευθερία, την αλήθεια και την αγάπη που το πνεύμα μας απαιτεί
ή
ας πεθάνουμε υπερασπίζοντας αυτού του είδους την ζωή

διότι χωρίς αυτήν
δικαίως θα αφανισθούμε στην σκοτεινή πλευρά του κόσμου

Αιώνιον Έπος

•

μακριά από τον πάταγο των αυτοκρατοριών που γκρεμίζονται

θ' απομείνει να ακούγεται μέσα στον πάντοτε παρθένο κόσμο

καθαρή και κρυστάλλινη

ερημική και άτρεμη

μία ζωφόρος κραυγή,

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Ή ΘΑΝΑΤΟΣ!

Αλήθεια

•

υπερβαίνοντας τα όρια του χρόνου και του χώρου
οι Θεοί πάντα συνευρίσκοντο
γιά να διδάξουν και να εφαρμόσουν τους άπειρους τρόπους προσεγγίσεως της Αλήθειας - του Πραγματικού

ο καιρός μας δεν είναι διαφορετικός
εδώ, σε αυτόν τον πλανήτη
στην Ελλάδα

αρχικά υπήρχε μόνο μία θρησκεία
ο σεβασμός προς την Αλήθεια

Νόμοι και Ιεροτελεστίες

και οι Έλληνες μετέφεραν αυτή την πίστη μαζί τους
καθώς διεσκορπίστησαν στους Γαλαξίες

ταξιδεύοντας στον χρόνο αυτή η πίστη έγινε πολλές
αλλά ένα πράγμα έμεινε αναλλοίωτο:
ο σεβασμός προς την Αλήθεια

οι περισσότεροι άνθρωποι απέτυχαν να αισθανθούν αυτόν τον σεβασμό
και ενέπλεξαν τους Νόμους και τις Ιεροτελεστίες με την Αλήθεια

αλλά πάντα υπήρχαν οι Θεοί
η οποίοι διατηρούσαν την ισορροπία
και δίδασκαν τις τεχνικές γνώσεως της Αλήθειας
στην επόμενη γενεά Ημιθέων

αυτοί τους οποίους ευλόγησε η Αλήθεια
πάντα έρχονταν σε επαφή με Εκείνους
και αφυπνίζονταν μέσα της

άλλοι που παρερμήνευσαν το έξω θεωρώντας το ως έσω
απλά μετέβησαν από τον θάνατο σε αναγέννηση με νέα μορφή
ανάλογα με την φύση της ζωής και των πράξεών τους

μέχρι σήμερα
στην χώρα των Θεών
βλέπω όλες τις πίστεις του κόσμου να επιστρέφουν εδώ
σε αυτό το εξώκοσμο έθνος

είναι η απαρχή της επιστροφής των Ανθρώπων
πίσω στο Ένα

Αναμνήσεις από το Μέλλον

•

η Γη
ολομόναχη μέσα στη νύχτα

βαδίζαμε σε ακαρτογράφητες περιοχές
γράφοντας Ιστορία καθώς προελαύναμε

ήμασταν αντανακλάσεις του Σύμπαντος
που ζούσαν στον βαθύτερο πυρήνα της ύπαρξης
κάθε ομορφιά
άρχιζε και τελείωνε μέσα μας

υπήρχαμε μόνοι
δεν νιώθαμε μοναξιά

επιβιώναμε εδώ
αλλά ζούσαμε αλλού

μελετούσαμε το γένος των ονείρων
τις άφθαρτες σκέψεις
τα μηνύματα των κυττάρων μας

ποτέ δεν ρωτήσαμε "Τι Θέλεις;"
πάντοτε ρωτούσαμε "Ποιός Είσαι;"

περισσότερες ερωτήσεις
καμία απάντηση
εμείς φτιάχναμε τις απαντήσεις

δεν μπορούσαμε πλέον να επιτρέπουμε στους εαυτούς μας
να χωρίζονται από ονόματα και σύνορα
τα δύο είδη έπρεπε να ενωθούν
ή να καθούν

πολύ σύντομα, θα μπαίναμε στο σκότος και την φωτιά
δεν γνωρίζαμε αν ήταν μοιραίο μας να βγούμε ποτέ

ήταν επιλογή σας να ταχθείτε στο πλευρό μας
και δεν θα μπορούσαμε να ευχηθούμε για καλύτερους ή γενναιότερους συνοδοιπόρους

πνεύματα, σκιρτώντας από επιθυμία, ακολουθήσαμε την γνώση σαν βυθιζόμενα άστρα

βυθιστήκαμε στην αποθέωση!

αυτό
δεν ήταν αυτό που θέλαμε

αλλά αυτό που θέλαμε δεν έχει σημασία

δεν καταλαβαίνετε
αλλά θα καταλάβετε

ακούστε την μουσική
όχι το τραγούδι

Ανεξέλεγκτη! Ασύλληπτη!

•

...η υπέροχη απέραντη αίσθηση
της κυριαρχίας των αισθήσεων του συναισθήματος της αγάπης
που μάχεται ανύπαρκτους εχθρούς
μόνη
πανίσχυρη!

Αποκάλυψη

•

ανακαλύπτεις τον γαλαξία της ψυχής σου
μέσα στο σύμπαν του είναι σου

Αυτό είναι το γράμμα μου στον Κόσμο!

•

αυτό είναι το γράμμα μου στον Κόσμο
που εκείνος δεν μου έγραψε ποτέ

τα απλά μηνύματα της Φύσης - της Μητρός
που απ' τα σπλάχνα της ξεπήδησαν ωσάν αγριολούλουδα φωτός

οι ψύθιροί της, οι προτροπές κι οι σιωπές
που εναποτέθηκαν κρυφά
σε χέρια αόρατα, κρήνες σκοτεινές, σε νεανίδες λαμπερές

από αγάπη προς αυτήν και τον Θεό
Θεικές Αγγελικές Δαιμόνιες Ψυχές - οι όμοιοί μου και εγώ
τον Γαλάζιο Πλανήτη στρέφουμε
προς το μέλλον που έρχεται ιππεύοντας στα όνειρα αυτών
που αιωνίως ταξιδεύουν πέρα από το χάσμα των Ενάσטרων Ουρανών...

Γένεσις

•

όνειρα νυκτός
ενοράσεως πίστη

εσωτερικής φωνής άκουσμα
αναζήτηση αυταπόδεικτων επιλογών

τίποτα νέο
τα πάντα γνωστά - ακόμα και τα ακατάληπτα!

χρόνος άχρονος

αρχαία όνειρα
πρωταρχικές κραυγές

μέσα στην μήτρα
όπου ο χρόνος ξεκινά

το μέλλον και το παρελθόν
σαν δίδυμα συζούν

Θεοί και Δαίμονες
όνειρα και φόβοι

εναποτίθενται από την μητέρα στο παιδί
διατηρώντας την ηλεκτρική ροή

η πρώτη βροχή
φέρνει Αγγέλους
δακρυσταλίδες

έξω από την μήτρα
ένας κόσμος χωριστά

ανυπομονώ να ακούσω την καρδιά σου να χτυπά

εν μέσω άσπιλων στιγμών
και ακατανόμαστων πραγμάτων

αφουγκράζομαι ευλαβικά
αναζητώντας τον ήχο των αγγελικών φτερών

βρέχει πάλι
είμαι Νους
νιώθω όμορφα
γυρίζω κλειδιά
απελευθερώνω ανθρώπους

μέσα στην μήτρα
όλα όσα χρειάζομαι

είμαι
αυτό που γεννήθηκα να είμαι

μέσα στην μήτρα
ζω και ανασταίνω

την αγάπη και την επιθυμία ανασταίνω
της δικαιοσύνης το ξίφος συνετά κραδαίνω

έξω από την μήτρα
ένας κόσμος μέγας, μικρός

σε ημέρες σκιρτήματος
και νύχτες αλλαγής

ο απαλός ήχος των αγγελικών φτερών

Γοργόνα

•

σε αγαπώ

γιά την τρυφερότητα που άντεξες να ζήσεις
γιά το όνειρο που βαθειά μέσα σου θα κλείσεις

γιά την αγάπη

που μέσα μου σαν πολύτιμο φως θα ζήσεις

Γράμμα από μία παιδική φίλη

•

πόσος καιρός
μέσα στο χάος

και τώρα σε μία μεταβατική περίοδο
ψάχνοντας να βρω ηρεμία και φως
αιωρούμαι
ταλαντεύομαι

και νιώθω σαν να μου λείπει το χάος
που δεν είναι αλήθεια όμως

αλλά πρέπει να συνηθίζω σε μία κατάσταση λιγότερο τεταμένη
που δεν σημαίνει λιγότερο ζωντανή

γιατί έχεις χρόνο γιά τον εαυτό σου
και να δημιουργήσεις

και ίσως αν σταματήσεις να προσπαθείς μόνο να σταματήσεις το χειρότερο
να μπορείς να δημιουργήσεις καινούργια
καλύτερα έργα του μέλλοντος

ζώντας πραγματικά
όχι μόνο επιβιώνοντας

Δαίμονες

•

παρελαίνουν από τον Ουρανό
στην επίγεια Κόλαση επιστρέφουν

και βαδίζουν ρυθμικά
με το χαμόγελο στα χείλη!

χαρμόσυνη περίσταση
γιά τις παράνομες Ορδές
που μέσα απ' το σκοτάδι τους
αδυνατούν να διακρίνουν
το πλαστό χαμόγελο
στον θρήνο των Δαιμόνων

Δεν απάντησες ποτέ...

•

ζώντας μία ζωή σε αμνησία
είναι τύχη ή έγκλημα;

είναι η δική σου ευλογία
ή κατάρα
ή απλά άσκοπος χρόνος;

είναι ο θάνατος άχρηστο αφροδισιακό
στην ύστατη φιγούρα του ανάπηρου χορού σου;

το μόνο που θέλεις είναι η "εύκολη οδός"
του να σκλαβώσεις κάποιον;

Ξυπνάς μέσα στο στόμα της νύχτας
πνιγμένη από τον ιδρώτα
ενώ τινάζεσαι δω κι εκεί
εγκλωβισμένη στα στιβαρά σαγόνια ονείρων
ΠΟΥ ΔΕΝ ΣΕ ΑΦΗΝΟΥΝ ΝΑ ΞΕΧΑΣΕΙΣ;

Δεν Ξέρω

(...το ποίημα που δεν διάβασες ποτέ...)

•

δεν ξέρω

πως να γεμίσω το κενό της απουσίας σου

πως να αντισταθώ στις τόσες επιθυμίες
στον θυμό που αγαπά και θέλει να σε σώσει

στον πόνο
στην απώλεια
στο κενό
στις τόσες ερωτήσεις

δεν ξέρω

πως μπορείς να πληγώνεις αυτόν που αγαπάς
πως μπορείς να τον αγνοείς επειδή γνωρίζεις ότι πάντα θα είναι δίπλα σου
πως μπορείς να μην νοιάζεσαι

πως μπορείς να ξεχνάς τις στιγμές
τις θυσίες
τον αθέμιτο βίαιο χωρισμό - άνανδρη πράξη δειλών
τον πόνο
τα δάκρυα

την εκκωφαντική σιωπή τόσων μηνών

την χαρά της κάθε μας συνάντησης

την Θεϊκή ένταση της κάθε τηλεφωνικής συνομιλίας

δεν ξέρω

πως αντέχεις την ζωή μου χωρίς εσένα

δεν ξέρω

πως να σταματήσω τα δάκρυα
πως να σιγάσω την ανησυχία μου γιά σένα

δεν ξέρω

πως μπορώ να μην σε νανουρίζω στην αγκαλιά μου κάθε μοναχική νύχτα που περνά

δεν ξέρω

δεν ξέρω

*

τότε, δεν ήξερα

σήμερα, γνωρίζω
δεν είσαι πλέον Εκείνη που αγάπησα

Δίπλα στο τζάκι

•

- Έρχεται καταιγίδα.

- Το ξέρω.

Είναι

•

ήταν το έτος της φωτιάς
το έτος της καταστροφής
το έτος που πήραμε πίσω ότι ήταν δικό μας

ήταν το έτος της αναγέννησης
το έτος της μεγάλης θλίψης
το έτος του πόνου
το έτος της χαράς

ήταν μία νέα εποχή

ήταν το τέλος της Ιστορίας

ήταν το έτος
που τα πάντα
άλλαξαν

Εκείνη

•

τα μάτια κλείνουν
οι μυστικές δίοδοι του Σύμπαντος ανοίγουν

λήθαργος κυριεύει το κορμί μου
στον Δήλιο Απόλλωνα εναποθέτω την ψυχή μου

χρυσασφένια η ακτή
το κόκκινο χρώμα του ορίζοντος, βαθύ

χωρίς Ξελήνη αυτό το βράδυ
προστασίας Θεϊκό σημάδι

γυάλινη θάλασσα Ελληνική
Ιέρια σεμνή και σιωπηλή

επτά Δελφίνια αναδύονται αργά, τελετουργικά
παράταξη απόλυτη, αμφιθεατρική, ασπίδα ψυχική

στραμμένα προς το πέλαγος, ακλόνητοι φρουροί
απόψε μία Ημίθεη γεννήθηκε, και μία προφητεία ιερή

το κυρίαρχο Δελφίνι στα μάτια με κοιτά και με καλεί
το φως έχει χαθεί
άστρα φωτίζουν πιά τη Γη

το γυμνό σώμα, νιώθει το νερό
αίσθημα πληρότητας μυστηριακό

αντανακλάσεις
απόλυτη στιγμή

υπόγεια κινείται η νέα αυτή ζωή
πανάρχαια ύπαρξη αγνή

η ανάσα ενστικτωδώς σταματά
τα χέρια ανοίγουν απαλά

στην αγκαλία μου, το μικρό νεογέννητο Δελφίνι

Εκείνη

Εκείνοι

•

- Ποιοί είστε;

- Είμαστε το Είδος σου.

- Θα σε διδάξουμε.

- Τι;

- Θα σε διδάξουμε για εσένα, έως ότου να είσαι έτοιμος.

- Για τι;

- Για να πολεμήσεις θρύλους.

Έλληνες

•

κοίτα τους!

μέσα στο σκοτάδι του κόσμου - εκείνοι λάμπουν!

είναι παιδιά και κληρονόμοι
του τόπου που τους γέννησε

Θνητοί Θεοί!

Άνθρωποι Αθάνατοι!

και όλοι τους μειδιούν
ο καθένας όπως του αρμόζει

είναι η ανεπαίσθητη αύρα
της αποφασισμένης προέλασης που πλησιάζει
ο άνεμος που ξεσηκώνει τις ψυχές
να ενωθούν μαζί του στο πάθος της Ζωής

είναι οι νεκρικοί σπασμοί του Κακού
που ετοιμοθάνατο παλεύει να κρατήσει στα σάπια αιματοβαμμένα χέρια του
την εξουσία που ποτέ δεν του αναγνωρίστηκε

είναι η χαρά
της επικείμενης συνάθροισης
στα πεδία των αιώνιων μαχών
στην κρήνη της παλιγγενεσίας

...και παρ' όλο που δεν είναι ακόμα
εκείνη η πανάρχαια δύναμη
που όριζε Γη και Ουρανό
αυτό που είναι, είναι - ένα ομότιμο κράμα ηρωικών καρδιών

ίσως
κουρασμένοι από τον χρόνο και την μοίρα
αλλά
με άσβεστη σφυρηλατημένη θέληση

να αγωνίζονται
να αναζητούν
να ανακαλύπτουν

και να μην υποκύπτουν

Εμείς;

•

που στεκόμαστε
μεταξύ του κεριού και του αστεριού;
που διυλιζόμαστε
ανάμεσα στο σκοτάδι και το φως;

που περπατάμε στις σκιές
σε μέρη που κανείς δεν πηγαίνει;
που στεκόμαστε στην γέφυρα
και κανείς δεν περνά;

Εμείς;

που κινούμαστε ανάμεσα στις στιγμές;
που αντικρύσαμε το αιώνιο χάος;
που βαδίσουμε στα άστρα;
που είδαμε γαλαξίες να γεννιούνται και να πεθαίνουν;
που γεννηθήκαμε για να γίνουμε υλικό για μελλοντικές μνήμες;
που επιλέξαμε να υπάρχουμε εδώ;

που έχουμε δει...

...και παρ' όλα αυτά...
...θα είναι... ευκολότερο

πολύ ευκολότερο

άλλωστε,

τι είναι το ασάλι
μπροστά στο χέρι που το κραδαίνει;

Ένα Όνειρο

•

ένα όνειρο
με πήρε πίσω

πίσω στην ομίχλη του χρόνου

τότε που οι πρόγονοί μου ταξίδευαν με Ίστια Ηλιακά
στην φωτεινή πλευρά του Κρόνου

εξερευνώντας Γαλαξίες άγνωστους
σπέρνοντας ζωή, πολιτισμό
σε πλανήτες γαλάζιους, ζωντανούς
σε κάθε νέο αστρικό οργανισμό

πλέοντας ανάμεσα στα νεφελώματα με τριήρεις τιτανίου
εξερευνητικοί στόλοι, βιολογικά εργαστήρια
όργανα χειρός Θείου

ευλογημένος και ο τρισμέγιστος πλανήτης μας
από πανάρχαιους λαμπρούς Ηλιοναύτες
Έλληνες υπεράναρχους, αγνούς
13 Θεούς Διοικητές προστάτες

επίγειος Παράδεισος
ζεστά λόγια, πολύχρωμες εικόνες
χαμόγελα που γέμιζαν μία ζωή

χαρούμενα παιδικά πρόσωπα, αγάπη, ευτυχία

η ζωή ήταν υπέροχη!

το φως του ηλίου

το άρωμα των λουλουδιών

η χαρά του δελφινιού

όλα δικά τους!

όλα γιά εκείνους!

τα άστρα φώτιζαν ώσπου να έλθει το πρωί
...και πάλι ο ήλιος
και πάλι τα άστρα...
Θεέ μου τι όμορφα που ήταν!

όμως,
ούτε η αθωότητα
ούτε η επαγρύπνηση
ήταν αρκετά γιά να μας προστατέψουν από το αδηφάγο μανιασμένο κακό

οι Δορυφόροι ενός πλανήτη μακρινού και σκοτεινού
μαζί με τους Θεούς Επαναστάτες Ασεβείς
βεβήλωσαν τον Πολιτισμό που είχαν λάβει
από τους Ευγενείς Επικυρίαρχους Γονείς

το Σκότος αλαζονικά εξαπλώθηκε στη Γη
κραδαίνοντας την διαφθορά, τον πόνο, την κραυγαλέα των αθών σιγή

το Φως με τεράστιες θυσίες την ισορροπία διατηρεί
υπομονετικά προστατεύοντας της Δικαιοσύνης την επερχόμενη απονομή

οι πεπερασμένες παράνομες Ορδές
δυλίστηκαν έντεχνα σε λήθη
κυριαρχώντας συνομωτικά και ιερόσυλα
στα Έθνη, τα Κράτη και τα πλήθη

η Σελήνη και το φονικό της μυστικό - το μοχθηρό εκείνο Γένος
μία ασχημάτιστη φρικτή λάμψη, κράμα ανομολόγητων ιδεών
ασεβώς κυριαρχεί
στον αμόλυντο αστροστόλιστο κυανό χιτώνα των Ουρανιδών...

...γιά τους περισσότερους, καμία μνήμη δεν απέμεινε
εκτός από μία βαθειά κωδικοποιημένη Ιστορία
μνημονικά, γονιδιακά κατάλοιπα
μυστηριακή Ελληνική Μυθολογία

όμως, εκείνοι που το κάλεσμα ακούν
κοιτάζοντας τα άστρα
εκείνων που η αρετή
αιώνια χτίζει κάστρα

σύντομα και πάλι θα κληθούν
με πράξεις υπερήφανα σεμνές το μέλλον να σφραγίσουν
το δικό τους πεπρωμένο
και τους δικούς τους θρύλους να δημιουργήσουν

ζωηροί και βαθείς
χορευτές μέσα στην μάχη
οι πίο χαρούμενοι απ' όλους τους Πολεμιστές
οι σοβαρότεροι απ' όλους τους Νικητές
πάνω στην μοίρα τους χτίζοντας μία μοίρα
σκληροί
Ημίθεοι στοχαστικοί
ευαίσθητοι
Θεοί προβλεπτικοί

και όταν η νική εδραιωθεί
και οι μάχες σταματήσουν
η ώρα θα 'χει αφιχθεί γιά τους Αφυπνιστές
ειρηνικά να ζήσουν

τότε το Όνειρο θα 'ρθεί
μαζί του θα τους πάρει
στων Αστρικών Ουρανών το πέλαγος
γιά Οδύσσειες θα σαλπάρει...

...χιλιάδες χρόνια αργότερα
εκείνοι θα γυρίσουν

στα Όνειρα νέων δόκιμων Θεών
το μέλλον να γεννήσουν...

Ενώ εσύ κοιμόσουν...

•

γαλάζια πεδία ονειρευόσουν
με βιβλία και μουσική
στα βάθη η ζωή

δελφίνια κολυμπούν ανάμεσα σε κίονες
παιδιά πλατσουρίζουν ανέμελα στα ρηχά
ιστιοφόρα πλέουν νωχελικά σε νέφη αντανάκλασεων

μακροβούτια της ζωής
απολαύσεις της στιγμής
παρέα με πορφυρές και ασημένιες φυσαλίδες

χρυσή τομή
χρυσή κλωστή
ο ήλιος λάμπει

το άγγιγμα της φύσης
είναι απόλαυση!

...και καθώς ξυπνούσες, εγώ ήξερα

πως η κρουαζιέρα με το ηλιοκαμμένο κορμί
στο λευκό πέλαγος

θα σε συντροφεύει και αυτόν τον χειμώνα

Επέστρεφε

•

επέστρεφε πάντα
σε αυτό το συναίσθημα

στην αίσθηση του θαλασσίου ανέμου
στον απόκρυφο ήχο του αρχαίου κοχυλιού
στους απαλούς εναγκαλισμούς των ορμητικών κυμάτων
στην θαλπωρή των ηλιακών ακτίνων

επέστρεφε πάντα
και παραδώσου

στο στοργικό και ανέμελο άγγιγμα της αιώνιας γυναίκας
στο αθώο και παρορμητικό χαμόγελο του διαυγούς παιδιού
στην άναρχη δύναμη των αγγελικών εφήβων
στο ενάρετο πάθος του ισχυρού ανδρός

στην απόλυτη ομορφιά

Έρως

•

πέτα αγάπη μου!
πέτα!

στον κρυστάλλινο κυανό ουρανό

την αύρα των άστρων ιππεύοντας
το μυαλό μου
την ψυχή μου

πάρε την καρδιά μου
μοιράσου τα φτερά μου

στην πτήση σου εξάγνισέ με
στο λευκό σου στήθος κοίμησέ με
στου λήθαργού σου την ηδονή λύτρωσέ με

να νιώσω
άφησέ με

το χάδι της

Εσείς

•

άνθρωποι άνοεζ
παρασυρμένοι από την αρχέγονη αίσθηση
προσπαθείτε να "παίξετε" με δυνάμεις των οποίων την ύπαρξη αγνοείτε

όμως, οι κόσμοι από τους οποίους προέρχονται
είναι πολύ πιο αληθινοί από τον δικόν σας

δεν είστε παρά ζωγραφιές στους τοίχους τους

δεν γνωρίζετε

και προσπαθώντας να τις ελέγξετε
αφυπνίζετε το σκότος

σας κατακλύζει

δεν διακρίνετε τα νήματα

και ύστερα;

ΠΩΣ ΘΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕΤΕ ΤΗΝ ΣΚΟΤΕΙΝΗ ΠΛΕΥΡΑ ΣΑΣ;

ύστερα, δεν μπορείτε

διότι απλά,

δεν ξέρετε...

...ότι δεν υπάρχει σκοτεινή πλευρά

Εσύ

•

σε σένα αναζήτησα την κατανόηση

άκουσα το τραγούδι

οι σκέψεις σου έγιναν τραγούδι

άγγιξες το μυαλό μου

άπλωσες το βλέμμα σου

χάιδεψες την ψυχή μου

απάλυνες την μοναξιά μου

στάθηκες γενναία δίπλα μου

τίποτα δεν βρίσκεται πέρα από εσένα

μακάρι να είχαμε περισσότερο χρόνο

μα τώρα ο χρόνος
είναι το μόνο που έχουμε

Έφηβοι

•

νεογέννητοι

άναρχοι ποιητές ζωής

ανεξέλεγκτοι διαμορφωτές Συμπάντων

νιώθουν και αναζητούν
ότι οι περισσότεροι ηθελημένα αγνοούν

Ξεχνούν τη νύχτα
ζουν στα δάση του γαλάζιου

εκεί
έξω
στην περίμετρο
όπου δεν υπάρχουν άστρα

εκεί
έξω
μόνο αυτοί
ελεύθεροι
άσπιλοι

Ζωγραφίζοντας

•

Ξεχνάς
πως μπορεί να θυμίσεις ζωγραφιά

Η Αγάπη

•

είναι υπομονετική και αγαθή

δεν είναι κτητική
δεν είναι επηρμένη

είναι ευγενική

δεν είναι εγωϊστική
οξύθυμη, νευρωτική

η αγάπη δεν μετρά λάθη

δεν ευτυχεί με το κακό
αλλά με την αλήθεια

ανταποδίδει το καλό με τρυφερότητα
και το κακό με δικαιοσύνη

η αγάπη
ποτέ δεν σταματά

πίστη

ελπίδα

αρετή

νικήτρια σένη, σεμνή
αιώνια νύχτα φωτεινή

υπάρχουν εμπνευσμένα μηνύματα
είναι παροδικά
υπάρχουν δώρα λόγου σε διαλέκτους παράξενες
θα πάψουν
υπάρχει γνώση
θα ξεπεραστεί

η αγάπη
πάντα το μέλλον νοσταλγεί

Ανθρώπους προσμένει να δει
να γίνονται Ημίθεοι, Θεοί

και όλοι όσοι πάντα
την αγάπη πολεμούν
δεν θα την αφανίσουν

στη μάχη αυτή
λάθος πλευρά επέλεξαν
πλευρά που δεν γνωρίζουν

Η ζωή μ' ένα μήλο δαγκωμένο...

•

μακριά από Παραδείσους και Κολάσεις
μακριά από Ιερόσυλες Θρησκείες και Πλαστές Επαναστάσεις

μέσα στη νύχτα
μέσα στο Φως

στου Αγνώστου τα γνωστά τα μονοπάτια
διασκορπίζω της Ψυχής μου τα παλάτια

με μιά βάρκα Αστρική στη γη περιπλανιέμαι
και μ' ένα χάδι γήινο στον Ουρανό ξεκνιέμαι

οι άνθρωποι με προσπερνούν, ονειροπόλο με φωνάζουν
μα τα αόρατα νήματα που τους κινούν, ΑΛΛΟΙ τα συνταράζουν

στης μνημοσύνης τον βωμό σπονδή προετοιμάζω
με το ανεξίτηλο σπέρμα μου τα άχρονα χαράζω

βρίσκω την πιά απλή χαρά και μέσα της γεννιέμαι
και μ' αγκαλιά τον θάνατο τους ΑΛΛΟΥΣ καταριέμαι

ασπίδα και σπαθί κρατώ, λάμπων στο σκότος μπαίνω
σε κάθε του εκθρού πληγή, αιθθαλή λουλούδια σπέρνω

γιά την αγάπη γίνομαι μικρό παιδί αθώο
ποτίζω με δάκρυα χαράς το βλέμμα το μητρώο

των νεογέννητων Ημιθέων και Θεών την χορωδία διευθύνω
τις αναμνήσεις που οι ΑΛΛΟΙ έκλεψαν, πίσω ευλαβικά τις δίνω

κόμβος μέγας γίνομαι, το Σύμπαν μου γελάει
και μέσ' απ' τον καθρέπτη σας, το μέλλον σας μιλάει

με λόγια λευκά και κυανά
πορφυρά και μελανά

φωτεινά!!!

υπέροχα!!!

λαμπρά!!!

Και τώρα σε ρωτώ ΕΓΩ - ΑΝΤΕΧΕΙΣ το δικό σου να υφάνεις πεπρωμένο;
ΑΠΑΝΤΗΣΕ ΛΟΙΠΟΝ! - Άδραξε σήμερα ΕΣΥ, τη ζωή μ' ένα μήλο δαγκωμένο...

Η Ψυχή

•

είναι ο δέκτης των μηνυμάτων
που η ίδια έχει αποστείλει από το παρελθόν
με αποδέκτη το μέλλον

Ημίθεοι

•

νέε δόκιμε Θεέ

νέα δόκιμη Θεά

ποτέ δεν ήμασταν μακριά σας

γιά πρώτη φορά
το μυαλό σου είναι αρκετά ήρεμο ώστε να μπορέσεις να με ακούσεις

πάντα ήσουν εδώ

είσαι η αρχή της ιστορίας
είσαι η ψυχή της ιστορίας
είσαι το τέλος της ιστορίας η οποία δημιουργεί την επόμενη μεγαλοπρεπή ιστορία

είσαι πόλος

είσαι αγάπη

είσαι ζωή

είσαι η αλήθεια ενσαρκωμένη

στέκεσαι και κινείσαι ανάμεσα στις στιγμές

είσαι ότι υπήρξε
είσαι ότι υπάρχει
είσαι ότι θα υπάρξει

θα σώσεις τα μάτια που δεν βλέπουν
δεν θα σκοτώσεις αυτούς που είναι ήδη νεκροί
θα ενωθείς με το άλλο ήμισυ της ψυχής σου
και αν χρειαστεί
η αγάπη σου θα σε προστατέψει την στιγμή της θυσίας

νιώσε!

γύρω σου το Σύμπαν κρατά την ανάσα του
αναμένοντας

η ζωή
μπορεί να διαχωριστεί σε στιγμές μεταβάσης
ή αποκάλυψης

το μέλλον σου θα έχει την αίσθηση και των δύο

υπάρχει μεγαλύτερο σκότος από αυτό που πολεμάς
είναι το σκότος της ψυχής που έχασε τον Δρόμο της

η μάχη που δίνεις
δεν είναι εναντίον δυνάμεων και αυτοκρατοριών - είναι εναντίον του χάους και της απελπισίας

μεγαλύτερος από τον θάνατο της σάρκας
είναι ο θάνατος της ελπίδας
ο θάνατος των ονείρων

απέναντι σε αυτόν τον κίνδυνο
δεν μπορείς ποτέ να υποχωρήσεις

το μέλλον που δημιουργείς
με τις πράξεις
τα λόγια
και τα πιστεύω σου

σε περιβάλλει περιμένοντας σε στιγμές μετάβασης
γιά να γεννηθεί μέσα από στιγμές αποκάλυψης

η κατανόηση
είναι ένα ξίφος με τρεις λεπίδες

όταν το σκότος έλθει
να ξέρεις,
είσαι ο κατάλληλος άνθρωπος
στον κατάλληλο χρόνο
στον κατάλληλο τόπο

κι εμείς,

ποτέ άλλοτε δεν ήμασταν τόσο κοντά σας

Ηώ

•

ακόμα τίποτα δεν είδες...

ακόμα δεν κατάλαβες...

...ήδη μου λείπουν
αυτά που ποτέ δεν θα ζήσουμε μαζί!

...Θυμάμαι

•

λυπόσουν

που δεν είχες ζήσει την ζωή που ονειρευόσουν

όμως

όταν σου δόθηκε η ευκαιρία να την ζήσεις

τότε

μίσησες με πάθος

την ζωή που δεν γνώρισες

Ίσως

•

να ξεχνάμε από καιρό σε καιρό

το γεμάτο χρώματα παιχνίδισμα του φωτός

τον τρόπο με τον οποίο
αποτυπώνουμε τις ψυχές των παιδιών στη ζωή μας

γιά κάθε Θεϊκό πεπρωμένο
το προοίμιο είναι η αλλαγή

και μόνον εκείνοι που γνωρίζουν
θα διαβλέψουν το όφελος - αυτοί

υπάρχει λίγος χρόνος γιά να προσφέρουμε τα μέγιστα -
λιγότερος γιά να ανταμοιφθούμε

κι ενώ το κόστος θα υπολογίζουμε
γεννιέται το όνειρο που σαν μέλλον μας θα δούμε

Κερί στη σιωπή

•

γιά αιώνες

οι Αφυπνιστές
εργάζονται στο σκοτάδι
ανώνυμοι, αθέατοι και άγνωστοι

υπάρχουν όμως φορές που τους δίνεται η ευκαιρία να λάμψουν

να δώσουν ένα χτύπημα που θα αντιλαλήσει στην αιωνιότητα

μία πολεμική κραυγή
που μπορεί να κάνει το Σύμπαν να δακρύσει

και αν χρειαστεί να σταθούν στις αιώνιες Θερμοπύλες - γιά άλλη μία φορά
θα φωτίσουν τον δρόμο

με το σκότος εμπρός και τον όλεθρο πίσω τους
προτιμούν να χτυπήσουν
παρά να είναι παθητικοί θεατές ενός κόσμου που τους αρνιέται

άλλωστε

γεννήθηκαν γιά να γίνουν γονείς του ονείρου που θα γεννήσει το μέλλον

...κι όμως

•

τα όνειρα δεν πεθαίνουν

απλώς κοιμούνται

άλλωστε

φτιαγμένοι από άστρα και όνειρα είμαστε...

Κοιμήσου

•

κλείσε τα μάτια σου
αφέσου σε νύχτα μαγική
όνειρα δες
που κανείς δεν έχει ονειρευτεί

η νύχτα πέφτει απαλά
στον ουρανό σαν χάδι
στα σκούρα σου μαλλιά

αγγίζει ο Μορφέας
την ανήσυχη ψυχή σου
γαλήνια απόψε
η Θεϊκή μορφή σου

σε σύννεφα λευκά
ξαπλώνω το κορμί σου
στην ανθισμένη μου αγκαλιά
κοιμίζω το φιλί σου

κι ώσπου το φως να βγει ξανά
τη μέρα γιά ν' αδράξει
την καρδιά σου θα σκεπάζω εγώ
με των ματιών μου το μετάξι

Κοινοβούλιο των Ονείρων

•

γιατί βρίσκεστε εδώ;

"γιά να υπηρετήσουμε"

να υπηρετήσετε ποιόν;

"την Αλήθεια"

θα με ακολουθήσετε
μέσα στην φωτιά
μέσα στην καταιγίδα
μέσα στο σκότος
μέσα στον θάνατο;

"ναι"

τότε ας είναι η σημερινή συνάθροιση
μαρτυρία γιά Όσους
έφεραν τον θάνατο, κρυμμένο στην υπόσχεσης μίας νέας ζωής
και γιά Εκείνους
που έσπειραν την ανανέωση, μεταμφιεσμένη ως ήττα

από την γένεση
διαμέσω θανάτου και αναγέννησης
πρέπει να παραμερίσουμε το παρελθόν

παλαιούς φόβους
παλαιές ζωές

αυτός είναι ο θάνατός σας:
ο θάνατος της σάρκας
ο θάνατος του πόνου
ο θάνατος του χθες

γευθείτε τον!
γευθείτε τον!

και μην φοβάστε

διότι θα είμαι μαζί σας
έως το τέλος του χρόνου

Κοιτάζοντας τον καθρέπτη

•

πάντα πρέπει να καθορίζουμε τον εαυτό μας
σύμφωνα με ότι είμαστε

όχι με ότι δεν είμαστε

γιατί αν το κάνουμε αυτό χάνουμε τις στιγμές

και οι στιγμές
είναι το μόνο που έχουμε

Κυανοί Άνεμοι

•

η γοητεία του άσπλου

ουρανοί κυοφορούνται μέσα σε οράματα χρόνου
γονιμοποιημένα από την ηλικία της μνήμης

εκθέτουν την γέννηση του φωτός
καθώς οι ημέρες και οι νύχτες σβύνουν σαν φλόγες κεριών

το Θείο δώρο της πνοής
σε ανέμους τρεφόμενους από τον ύπνο των ψιθύρων

δέεται την απόχρωση πανάρχαιων πηγών
αφυπνίζοντας
την αύρα του αέναου χρώματος

Κυκλάδες

•

όλα στη γεύση μου Ελλάδα
όλα στο φως λευκά
όλα τα όνειρα γαλάζια

ένσαρκα αγάλματα

τιτάνια σιωπή
τιτάνια ερημιά
τιτάνια γαλήνη

παράδοξες απαντήσεις
του παρελθόντος μελλοντικές συναντήσεις
σε ιπτάμενα νησιά
ξεχασμένα στο αγκυροβόλιο του χρόνου

Κύματα επί κυμάτων...

•

σταγόνες στον ωκεανό
αυτό είμαστε

και αυτή είναι η δύναμή μας!

κοίτα τα μεγαλόπρεπα στιβαρά όρη
που σκιάζονται από τα ευέξαπτα νέφη

κύματα επί κυμάτων...

ω ναι!
θα μπορούσα να ομιλώ αιώνια

από τον ενάρτετο παλμό του μυρμηγκιού
μέχρι την ασύλληπτη περιστροφή του Γαλαξία μας

ακόμα και η ψυχή μου - αυτή η θεική γραφίδα
ζωγραφίζει ένα μοναχικό κύμα
στο εγχειρίδιο του χρόνου

κύματα επί κυμάτων...

Λατρεύω

•

τον Ελύτη

την ζωή μέσα στα μάτια του κοριτσιού που με ερωτεύεται
και δεν φοβάται

τον Πατέρα μου
γιά τα Μυστικά που άντεξε να μην αποκαλύψει
γιά την Μοναξιά που γενναία άντεξε να ζήσει

την Μητέρα μου
γιά τις Προσευχές που αθέατα έτρεφαν την Κρίση
γιά την Απώλεια που ανέτρεψε με Πίστη

την αναζήτηση του ονείρου - ανεξαρτήτως κόστους

την παθιασμένη ανάσα της ψυχής σου όταν με φιλάς

τους Τρελλούς και τα παιδιά

της εναλλαγής των Εποχών το νανούρισμα

το άυλο του Ύπνου μονοπάτι

το ίχνος του Γαλαξία μας στο χείλος τ' Ουρανού

την πύλη που παραμονεύει στην λάμψη του ματιού

κι όμως

ότι κι αν νιώσω
όπου κι αν πάω
ότι κι αν δω ως Ενάνθρωπος Θεός
λατρεύω τον καθρέπτη μου που μειδιώντας τραγουδά:

Ο Κόσμος δεν είναι αρκετός!!!

Λάθη

•

τα λάθη που κάνεις
είναι λιγότερο σημαντικά
από τα μαθήματα που σου δίνουν

Λέξεις

•

υπάρχουν λέξεις
που δεν έχεις ξανακούσει

λέξεις που παίρνουν μόνες τους ζωή

λέξεις δύναμης

προστάτιδες λέξεις

λέξεις που νικούν τέρατα
που καταστρέφουν δαίμονες

λέξεις

που δεν μπορείς να προφέρεις με το στόμα

Μαγεία!

•

η νύχτα με αγκαλιάζει

καθώς επιστρέφω

πάλι

στον τόπο που πρωτοφίλησα το χέρι σου

αγγίζω τον βράχο που λαξεύτηκε για εμάς

εκεί το μόνο που πλανάται στον αέρα

είναι η μυστική αναζήτηση

των ματιών μας

των απόκρυφα φωτεινών βλεμμάτων μας

οι λεύκες

γλυπτές φλόγες

στην αποψινή δέηση

τα φώτα

ακίνητα τρεμοπαίζουν στον ορίζοντα

η πόλη προσκυνά

η μουσική

πάντα στην θέση της

υπερωκεανία τριήρης

στρέφομαι προς το ουράνιο στερέωμα

χαμογελώ

είσαι εδώ!

MATRIX

•

όταν ονειρεύεστε είστε ξύπνιοι

όταν είστε ξύπνιοι ονειρεύεστε

Μέσα μας!

•

υπάρχει τόση δύναμη!

που αν την βρεις
και την δοκιμάσεις έστω

φτάνει για να δημιουργήσει αλλά και να συντρίψει κόσμους ολόκληρους!

Μέσα σου

•

αρνητικό αποτύπωμα ουρανών
τον λόγο μου ορίζει

γαλαξίες εκλείπει η ψυχή μου
τον Χρόνο νανουρίζει

δίδυμοι Ήλιοι - ομφάλιοι λώροι κόσμους ενώνουν
στο σκοτεινό ζωοποιό κέντρο

εκεί όπου γνώρισα
του αιωνίου την βαρύτητα

μέσα σου

Μεταίχιμον

•

η σχέσις σου
και η σύνδεσις σου με εμάς
είναι η μόνη πραγματική που θα έχεις ποτέ

εάν δύνασαι να προχωρήσεις γνωρίζοντας αυτό
συνέχισε

εάν όχι
πορεύσου εν ειρήνη

Μην

•

μην ορίζεις
περιττά σύνορα

μπορεί να στέκεσαι
σε λάθος πλευρά

Μην φοβάσαι

•

την Αγάπη

Μήνυμα από την Υπερβορέα

•

κλείσε τα μάτια

άκου την θάλασσα που τόσο αγαπάς

η μάχη χάνεται όταν εγκαταλείπουμε το όραμά μας

μείνε κοντά στο όνειρο
σε χρειάζεται

καληνύχτα από τον κρύο Βορρά

Μικρόκοσμος

•

η αναστάτωση του Σύμπαντος
δεν προκαλεί τόση συγκίνηση
όση τα δάκρυα ενός μικρού παιδιού
που θρηνεί τον θάνατο ενός δελφινιού
στην άκρη της ακτής

Μνήμη

•

κάτι ζει
όσο ζει και ο τελευταίος άνθρωπος που το θυμάται

η μνήμη είναι ενέργεια

πρέπει να εμπιστεύεσαι την μνήμη και όχι την παραποιημένη Ιστορία
η μνήμη είναι σαν την φωτιά
ακτινοβολεί αμετάβλητα και μόνιμα

υπάρχουν άνθρωποι που θέλουν να εξαφανίσουν την φλόγα της μνήμης
θέλοντας να σβήσουν την επικίνδυνη φωτιά της αλήθειας

να προσέχεις αυτούς τους ανθρώπους
γιατί είναι επικίνδυνοι και άσοφοι

η ψευδής ιστορία τους είναι γραμμένη με το αίμα εκείνων που θυμούνται
όσων αγαπούν
και αυτών που αναζητούν την αλήθεια

Μου λείπεις

•

αυτές τις στιγμές
που θα καθούν στον χρόνο
σαν δάκρυα
στην βροχή

Μύθος

•

φτάσαμε λοιπόν εκεί;
από τα πρόβατα να κρίνονται οι αετοί;

από τον εφιάλη να κρίνεται το όνειρο;

δεν είστε έτοιμοι
δεν θα καταλαβαίνατε
δεν μπορείτε να καταλάβετε ούτε τους εαυτούς σας

δεν είστε έτοιμοι γιά την αθανασία

χιλιάδες χρόνια
παλεύετε να σβήσετε τη φλόγα

να την εξαφανίσετε

μα αυτή ορθώνεται
και φωτίζει τα άπειρα σκοτάδια σας
σχηματίζοντας τα όνειρα που απεικονίζουν τα μέλλοντα
δαιωνίζοντας Μύθους
γεννώντας Θεϊκά παιδιά

όμως, η κατολίσθηση άρχισε
είναι πολύ αργά γιά τα χαλίκια να ψηφίσουν

το μέλλον περιμένει σε στιγμές μετάβασης
γιά να γεννηθεί
μέσα από στιγμές αποκάλυψης

Να θυμάσαι

•

να θυμάσαι

θα θέλουν να ξεχάσεις

Να με ακούς

•

όταν σιωπάω

Να προσέχεις

•

τι σκέπτεσαι

τι λες

τι ακούς

από ποιόν το ακούς

και πως το ακούς

οι σκέψεις και οι λέξεις

έχουν ενέργεια

ΕΑΝ ΕΣΥ ΤΟ ΕΠΙΤΡΕΨΕΙΣ

Ξεγλιστρούν μέσα στον νου σου

και επηρεάζουν τον κόσμο σου

όπως θέλουν αυτές

δεν κινδυνεύει πάντα το σώμα

τις περισσότερες φορές κινδυνεύει το πνεύμα

και αυτό

χρειάζεται περισσότερη δύναμη

γνώση

και προσπάθεια

γιά να προστατευθεί

Νέοι Κόσμοι!

•

ακατέργαστοι!

ατελείς!

χωρίς ενδιαφέρον...

νέοι κόσμοι για κάθε ταξιδιώτη...

...που μπορεί, γιά πάντα, να ξεχάσει το παρελθόν...

ΝΙΩΣΕ!

•

τι νόημα έχει η αγάπη
εάν δεν είναι αιώνια;

Ξυπνώ

•

ναρκωμένος από όνειρα
υποθαλασσίων ουρανών

από τα μεταξένια σύννεφα
προβάλλει
η αστραπή των ρόδων!

Όνειρο;

•

δεν είναι απλά ένα όνειρο...

είμαστε άφοβοι βαθιά μέσα στις καρδιές μας
πάντα θα το διακρίνουν αυτό στα μάτια μας

είμαστε το πάθος
είμαστε ο πόλεμος ενάντια στο κακό

δεν θα σταματήσουμε ποτέ

πάντα σταθεροί
ακριβείς
ισχυροί

Όπως τότε...

•

πάλι εδώ

όπως τότε

στην Ιερή αυτή Γη

πάλι εδώ

με το λευκό ύφασμα
ωσάν νερό ρέον στα σώματά μας

με τα μαρμάρινα ηλιοκαμμένα πρόσωπα μας γεμάτα χαρά

νεότητα οξυδερκώς ερευνητική
αγάπη δυναμικά τρυφερή

μαλλιά σαν κύματα, σαν σύννεφα
απλώνονται πάνω απ' τα λαμπερά μας μάτια

τρέχουμε
παίζουμε με τις χρυσές ηλιακτίδες και το γαλάζιο τ' ουρανού ανάμεσα στους κίονες των Ναών και τα Αγάλματα

αισθανόμαστε
δημιουργούμε ποιήματα, αφουγκραζόμαστε το παρελθόν, νοσταλγούμε το μέλλον κοιτάζοντας το ηλιοβασίλεμα κατάματα

βυθιζόμαστε
στων ωκεανίων κοιλάδων και του έρωτος τα απόμακρα βάθη

το βλέμα
το χάδι
το φιλί
η ορμητικά απαλή φλόγα

η γνώση

Ξαπλώνουμε στου Αιγαίου τις βελούδινες ακτές
τα άστρα θαυμάζοντας, όνειρα πλάθοντας

ταξιδεύουμε
δίπλα στην φωτιά, μέσα στην φωτιά, και πέρα απ' αυτήν...

...πάλι εδώ

πάλι μαζί

όπως τότε...

ΟΡΓΗ

•

ΕΙΣ ΕΜΕ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΜΟΙΟΥΣ ΜΟΥ
Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΣ ΟΦΕΙΛΕΙ ΤΑ ΠΑΝΤΑ
ΕΑΝ ΕΠΙΛΕΓΕΤΕ ΝΑ ΜΗΝ ΣΥΝΟΔΟΙΠΟΡΕΙΤΕ ΔΙΠΛΑ ΜΑΣ
ΑΠΟΔΩΣΤΕ ΜΑΣ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΤΟΝ ΣΕΒΑΣΜΟ ΠΟΥ ΜΑΣ ΑΞΙΖΕΙ

ΟΧΙ!

•

πείτε με τρελλό

πείτε με ονειροπόλο

πείτε με εκκεντρικό

πολεμήστε με

σπιλώστε με

απομονώστε με

χτυπήστε με

προσπαθήστε να με αλλάξετε

να με σκοτώσετε

να με αφανίσετε

δεν με ενδιαφέρει!

δεν μπορείτε να με αγγίξετε

ΕΧΩ ΤΗΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΜΟΥ ΗΣΥΧΗ

δεν θα προτιμήσω
την λογική από την αγάπη

Παιδί μου

•

όταν θα έχεις μεγαλώσει αρκετά
ώστε να διαβάσεις αυτές τις λέξεις

το νόημά τους θα αποκαλυφθεί

αυτές οι λέξεις
είναι ότι έχει απομείνει...

...δεν θα συναντηθούμε ποτέ εδώ
μονάκριβο παιδί μου

ελπίζω να γνωρίζεις
ότι ήμασταν δίπλα σου

όμως

το κάλεσμα ακούστηκε

και έπρεπε να ανταποκριθούμε

τώρα

η αποστολή σου
κείται εμπρός σου

όπως η δική μας τότε...

να υπερασπίζεσαι τους αβοήθητους
που θα τείνουν την ψυχή τους προς εσένα

να αποδίδεις δικαιοσύνη
χωρίς να μισείς

και να υπερασπίζεσαι την αγάπη
έως το τέλος

Παράξενο

•

έχω κρατήσει
τόσες φορές στα χέρια μου

το μέλλον της Ελλάδος
και του Πλανήτη ολόκληρου

κι όμως

δεν μπορώ να κρατήσω

το χέρι σου

Παλμός

•

ο σταθερός χτύπος της Ψυχής, που κινεί κάθε Ανθρώπινη καρδιά

παλμός
παλμός
παλμός

σαν γεννηθεί, ποτέ δεν σταματάει να χτυπά

παλμός
παλμός
παλμός

κι εκεί, εν μέσω αιώνιων στιγμών - η Θεϊκή σιγή!

παλμός
παλμός
παλμός

ο Χρόνος μεταβάλλεται, σε Φως, Αγάπη και Ζωή

Περασμένα Μεσάνυχτα

•

και εγώ
στις φωτεινές διαδρομές μου μέσα στη νύχτα
προετοιμάζω
το άγνωστο

κρυστάλλινες σκέψεις
σιωπηλά συναισθήματα
αόρατα αγγίγματα

ονειρέψου μικρή μου Νεράιδα!

ονειρέψου...

καληνύχτα

Ποίηση

•

η αναζωογονητική θαλπωρή της ψυχής
το φως μέσα στο πνευματικό σκότος
η ισόβια τέχνη - η καθορίζουσα τον χαρακτήρα του ανθρώπου
αντλεί αυτήν την πηγή της έμπνευσης
η καρδιά των σκέψεων
νανουρίζει κάθε σκέψη μέχρι αυτή να μεταμορφωθεί σε ιδέα
αγγίζει την ψυχή και την ελευθερώνει μέσα από την απελευθέρωση των συναισθημάτων της
είναι αγάπη, μίσος, ειρήνη, πόλεμος, χαρά, θλίψη, θυμός, τρυφερότητα, οργή, πειθαρχία, παρηγοριά και δικαιοσύνη
ταυτόχρονα

είναι μύθος
παραμύθι
θρύλος

ημερεύει το αγριότερο κτήνος
γλυκαίνει την στιφότερη γεύση
γεννά την συμπόνια για τους αδύναμους και τους αδικημένους
και την οργή για το κακό

η ποίηση
είναι αυτό που εξημερώνει

η ποίηση

είναι

ότι

είσαι

ΠΡΕΠΕΙ

•

να κοιτάξετε
γιά να δείτε

πρέπει να δείτε Θεούς να υποφέρουν υπομονετικά
από τις συνέπειες της Ηθελημένης Αγνοίας σας,
γιά να καταλάβετε τι σημαίνει Ενάρετον Ήθος

πρέπει να δείτε Ημιθέους να βαδίζουν τυφλοί μέσα στις Σκιές
που εσείς απλώνετε απλόχερα γύρω τους,
γιά να κατανοήσετε τι σημαίνει Θυσία

πρέπει να δείτε Άνδρες και Γυναίκες να εφορμούν
καθώς οι Αδελφοί Συμπολεμιστές τους πέφτουν μαχόμενοι δίπλα τους,
γιά να καταλάβετε τι σημαίνει Γενναιότητα

πρέπει να δείτε ετοιμοθάνατους Μαχητές με διαμελισμένα σώματα
να αναφωνούν: "ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Ή ΘΑΝΑΤΟΣ!",
γιά να κατανοήσετε τι σημαίνουν οι Θερμοπύλες - όπου κι αν αυτές κóιτονται

...και τότε
ίσως
καταλάβετε
ότι δεν έχετε το δικαίωμα να αποκαλείτε έναν ποδοσφαιριστή
ΗΡΩΑ

Προσευχή για τα Παιδιά

•

προσευχόμαστε για τα παιδιά
που τρώνε μπισκότα πριν το γεύμα
που μουντζουρώνουν τα σχολικά τετράδια
που ποτέ δεν βρίσκουν τα παπουτσάκια τους
και προσευχόμαστε για εκείνα
που κοιτούν φωτογράφους πίσω από συρματοπλέγματα
που περπατούν ξυπόλυτα στο κρύο
που γεννιούνται σε πεδία θανάτου
που δεν πηγαίνουν στο λούνα πάρκ
που ζουν σε έναν παράδοξο κόσμο

προσευχόμαστε για παιδιά
για τα οποία ανησυχούμε μέρα και νύχτα
και προσευχόμαστε για εκείνα
των οποίων τα τέρατα είναι αληθινά

προσευχόμαστε για παιδιά
που μας γεμίζουν με ρουφηχτά φιλιά και χούφτες λουλουδιών
που μας αγκαλιάζουν βιαστικά πριν φύγουν και ξεχνούν το τσαντάκι με το φαγητό τους
και προσευχόμαστε για εκείνα
που ποτέ δεν τρώνε παγωτό
που δεν έχουν κουβέρτα να σκεπαστούν
που βλέπουν τους γονείς τους να τα βλέπουν να πεθαίνουν
που δεν βρίσκουν ψωμί να κλέψουν
που δεν έχουν δωμάτιο να τακτοποιήσουν
που δεν υπάρχουν σε οικογενειακές φωτογραφίες

προσευχόμαστε για παιδιά
με των οποίων τα δάκρυα μερικές φορές γελάμε
και των οποίων τα χαμόγελα μπορούν να μας κάνουν να κλάψουμε
και προσευχόμαστε για εκείνα
που ποτέ δεν θα έχουν μία δεύτερη ευκαιρία

προσευχόμαστε για παιδιά
που ξοδεύουν τα εβδομαδιαία χρήματά τους τους πριν από την Τρίτη
που τους αρέσουν τρομακτικές ιστορίες
που στοιβάζουν άπλυτα ρούχα κάτω από το κρεβάτι
που δεν βγαίνουν ποτέ από την μπανιέρα
που δέχονται επισκέψεις από ξωτικά
και προσευχόμαστε για εκείνα
που οι εφιάλτες τους έρχονται την ημέρα
που δεν έχουν φαγητό
που δεν τα εξέτασε ποτέ οδοντίατρος
που δεν τα έχει κακομάθει κανείς
που πέφτουν στο κρεβάτι νηστικά και κλαίνε για να κοιμηθούν
που αναπνέουν και κινούνται, αλλά δεν υπάρχουν

προσευχόμαστε για τα παιδιά
που ζητούν μία αγκαλιά και για αυτά που την χρειάζονται

και

προσευχόμαστε για εκείνα
που θα κρατήσουν σφιχτά το χέρι
οποιοδήποτε διαθέτει αρκετή καλωσύνη ώστε να το προσφέρει

Πυξίδα

•

ταξιδεύουμε σε αχαρτογράφητες θάλασσες
σε μονοπάτια που λίγοι γνώρισαν

με την υπόσχεση νέων αναμνήσεων
γεννημένων από μία εξώκοσμη σκέψη

υπάρχουμε σε παράδοξους καιρούς
μόνος προορισμός μας η αγάπη

η πεμπτουσία της ψυχής

Σκέφθηκες ποτέ;

•

πως με κάθε σου συναίσθημα

κάθε σκέψη

κάθε λέξη

κάθε πράξη

δίνεις εντολές;

Σκιές

•

πάντα απόμακρες
πάντα σκοτεινές

είναι δύσκολο μέσα στη νύχτα να δεις τις Σκιές

να προσέχεις τις Σκιές
κινούνται όταν δεν τις βλέπεις

η ζωή των ανελευθέρων είναι ένα παιχνίδι Σκιών

αλλά οι εικόνες αυτών των Σκιών στην ψυχή μας
έχουν μία αλλόκοτη πραγματικότητα

ακούς την φωνή τους;
αντιλαμβάνεσαι το πραγματικό τους μέγεθος;
διακρίνεις τον σκοπό τους;
αισθάνεσαι τι τις γιγαντώνει;

να μην φοβάσαι όμως τις Σκιές
δεν είναι ο εχθρός
αυτές απλά σημαίνουν
πως κάπου εκεί, πίσω τους, βρίσκεται το Φως

όλη η ζωή είναι μία μετάβαση, ένα όνειρο, ένα μνημείο
με το πλήρωμα του χρόνου, θα συναντηθούμε όλοι στο ίδιο σημείο

κι αν δεν βρεθούμε σύντομα
θα συναντηθούμε εκεί, στων άστρων τις ακτές

εκεί που δεν πέφτουν πιά Σκιές...

Σκοτεινά Κύματα

•

και καθώς τα κύματα του σκότους
σαρώνουν τον κόσμο
καλύπτοντας και στραγγαλίζοντάς τον
γλιστρούν στις σκιές
έρποντας αργά σε όλη την Γη

όμως, εμείς είμαστε δυνατότεροι από τα σκοτεινά κύματα
και αντίθετα σ' αυτά κολυμπάμε

το Φως υπερνικά το Σκότος

και παρ' όλο που μπορούν να μας πνίξουν
εμείς θα φθάσουμε στην ακτή
πριν το καταφέρουν

Στιγμές

•

στιγμές μεταβάσεως
όπως τώρα

στιγμές ενοράσεως
όπως τώρα

στιγμές διαχωρισμού

αιώνια, υπέροχη ανάγκη

είμαι δελφίни
είμαι φως

είμαι απέραντος

είμαι

στιγμές απολύτου ομορφιάς
δισσείζοντας άναρχα το εσωτερικό Σύμπαν

ανακαλύπτω το άστρο μου
τόσο μακριά από αυτό το σκότος!

ανακαλύπτω τον εαυτό μου

η νύχτα πέφτει

Στιγμές, πριν το Τέλος

•

μην μου ζητάς να σε αγαπήσω λιγότερο

δεν ξέρω πως να το κάνω αυτό

χιλιάδες έτη είμαι δίπλα σου

κάθε νύχτα

ίσως κάποτε θυμηθείς

σε αγαπώ σε κάθε μου πνοή

Συνήθως

•

μας αποκαλούν τρελλούς...

ΓΙ' ΑΥΤΟ ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ!

Ταξίδια

•

τα ταξίδια δεν είναι τρόπος ζωής
είναι η ίδια η ζωή

είναι κάθε τι που αφήνεις πίσω σου

ότι βρίσκεις μπροστά σου

είναι κάθε δάκρυ που κυλά στο μάγουλό σου

είναι κάθε μοναχική σου νύχτα

κάθε τρυφερό σου όνειρο

κάθε φιλί

κάθε αγκαλιά

κάθε άγγιγμα και βλέμμα

η αγάπη και το αίμα της πληγής

η θυσία

η ευτυχία

η ουσία της ζωής

Το βλέμμα σου

•

στην αβαθή σιγή της νύχτας
χάνεται μέσα στην φλόγα

σκέπτεσαι

"ο χρόνος δεν έχει σημασία
μόνο η ζωή έχει σημασία"

νιώθεις

"θα προστάτεψω την ζωή...
μέχρι τον θάνατο"

μελαγχολείς

"Δεν γνωρίζω την αγάπη. Δεν την γνωρίζω. Δημιουργήθηκα γιά να προστατεύω, όχι γιά να αγαπώ."

άφησέ με να φιλήσω τα δάκρυά σου
και αναπαύσου στην αγκαλιά μου

ω μονάκριβη αγάπη μου!

πως θα μπορούσες να προστατεύεις
χωρίς να αγαπάς;

Το μαντήλι του ουρανού...

•

ένα λουλούδι σημαίνει ζωή
στη φύση μας μόνο η μάχη της ζωής
ο κόσμος μας;
χαρά και αισιοδοξία
εμπόδια
καλό και κακό
η λογική υπό έλεγχο
στη σκηνή απέραντο λευκό
και λίγο μαύρο
άραγε τα όνειρά μας
είναι άπιαστα;
μήπως συνδεδεμένοι αντικατοπτρισμοί;
να αντιδράσω λογικά μπροστά στην πρόκληση;
ή να επιλέξω
την ανάταση προς την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ;

Το τοπίο άλλαξε...

•

ΟΧΙ

δεν έγινε ο Κόσμος πιά σκοτεινός

εσείς χάσατε το Φως σας

Το τραγούδι μας

•

μας παροτρύνει

το τραγούδι μας

αυτή η υπέροχη μελωδία

μουσική κι μαγεία

αθώα κρυστάλλινη έμπνευση

Ύδωρ

•

επιμελώς αμείλικτο

διαβρώνει σκοτεινούς βωμούς
σε άμορφο βράχο

επίμονα κύματα
κατακρημνίζουν σκιάδη αγάλματα - το ύδωρ αποφασίζει

η ωκεανία εισχώρηση - σαν τις λέξεις
μεταμορφώνει τα θεμέλια σταθεροφανών δημιουργημάτων
σε σκελετωμένες γελοιογραφίες πεπερασμένων οντοτήτων - το ύδωρ νικά

κατακτά
εκείνος που υπομένει

Υπάρχουν Άνθη

•

που γεννιούνται
ανθίζουν
ευωδιάζουν
και μεγαλουργούν

άγνωστα

Φόβος;

•

τίνος;

γιατί;

X Files

•

μερικές φορές ονειρεύομαι
έχω περάσει κι εγώ τη ζωή του σοφού
και γιά άλλη μία φορά
βαδίζω σε γνώριμα μονοπάτια
ίσως να χάθηκα κάποτε
στην αλαζονική μου σιγουριά
και ξεστόμισα μία προσευχή
γιά άλλη μία ευκαιρία...
το ένστικτο φωτισμένο απ' τον θάνατο
και η ζωή σκοτεινιασμένη όχι τόσο απόλυτα
ξέμεινε σε κομμάτια ναυαγίου
σαν ακνές αναμνήσεις
σαν τώρα που άλλη μία φορά
ο σκοπός
φάνηκε ξανά

Χθες

•

μας έστειλε
βαθειά στα θεμέλια του Πλανήτη

να σταθεροποιήσουμε τους δρόμους προς τα Άστρα
να ταξιδέψουμε σ' αυτούς τους αγωγούς του Χρόνου

στο σταυροδρόμι
στην καρδιά του λαβυρίνθου

να επιδιορθώσουμε την ζημιά
που προκάλεσαν αυτοί - οι αδαείς απρόσκλητοι Ξένοι

να εμποδίσουμε
το τέλος του ονείρου που μας γέννησε

Σήμερα
είμαστε γονείς

Χρησμός

•

ανακαλύπτεις τις αναμνήσεις σου
νύχτα μίας φωτογραφίας που ποτέ δεν εμφανίστηκε

Δεν υπάρχουν συμπτώσεις
το ότι κατανοείς τους φοβίζει
γεννηθήκατε αθάνατοι

είσαι το χέρι

τίποτα άξιο δεν είναι εύκολο

συγχωρήστε τον εαυτό σας

το αδύνατον είναι δυνατόν

εσύ πάντα ξέρεις περισσότερα

η ανάγκη είναι το μονοπάτι

δεν βλέπουν όλοι

όμως

γιά κάθε μάχη ορατή και μία αόρατη υπάρχει

Χρυσός

•

ο λαμπρός Ήλιος
αγγίζει τα φωταυγή δένδρα
που φορούν πολύχρωμους καρπούς

δεν είναι απαγορευμένο να τους δοκιμάσεις

ποτέ δεν ήταν

υπάρχει πολύ περισσότερος χρυσός στον κόσμο απ' όσο νομίζεις...

Ψαλμός

•

βυθίσου στον πυρήνα της ψυχής σου, άγγιξέ με

μέσα σε μύθους φωτός και θρύλους φωτιάς
φίλησε ένα μαρμάρινο φλάουτο - κάλεσέ με

με λέξεις αλαβάστρινες
και φλογισμένες μελωδίες ηδονής και πόνου

θέρισε το μέλλον που γιά σένα απόκρυφα ανθεί
στις εσχατίες παρυφές της γνώσεως του Χρόνου

Ψυχές

•

οι ψυχές ξαναγυρίζουν

διαφορετικές
μα πάντα μαζί

ξανά και ξανά
γιά να διδαχθούν

το κακό ξαναγυρίζει ως κακό

η αγάπη όμως

η Αγάπη!

οι ψυχές ζευγαρώνουν αιώνια

Ωρίων

•

θυμάμαι

εκείνο το μικρό παιδί

τα μάτια του γεμάτα μαγεία
έτρεχαν να συναντήσουν το ηλιοβασίλεμα
την θάλασσα
τα άστρα
την γυναίκα

η ψυχή του στραμμένη στο μέλλον

επασφράγιστο μυστικό η Θεϊκή καταγωγή του
η λήθη προστάτευε την πολύτιμη και εύθραυστη ζωή του

τα όνειρα

άνεμοι ηλιακοί στο της ίριδος πανί του

Κυκλάδες

Σπάρτη

Ολυμπία

Ιωνία γη

Μητέρες της ψυχής του

καιροί παράξενοι, στυγνοί
το μονοπάτι στρώνουν
μα καταδύσεις μεσ' το Φως
τα όρια σαρώνουν

ο Θάνατος πάντοτε κοντά
ευλαβικά αγγίζει το κορμί του
με μύρα εξώκοσμα το προσκυνά
γιά να κρατώνται μακριά οι σκοτεινοί εκθροί του

και η Ελλάδα

Ανθρώπων μήτρα και Θεών - Εταίρα εντεταλμένη
της αφυπνίσεως την στιγμή
ηρωικά αναμένει...

...την Αγάπη που έρχεται δειλά
με μία φλόγα τρεμάμενη, μικρή
σε μίας Ημίθεης τα μάτια τα αγνά
χρησμός σεμνός, λυτρωτική σπονδή

η φλόγα αυτή

προαιώνια γεννησιουργός ζωής
άσβεστη θα καίει
στον έσω βωμό της αέναης αρχής

τιμώντας το τεράστιο παρελθόν
της υπέροχης μελλοντικής αυγής
το τέλος των εμφυλίων μαχών
την ανατολή της νέας εποχής

παλιά δεν ήξερα ποιός και τι ήμουν
τώρα είμαι σαν το βέλος που εκτοξεύεται από το τόξο
χωρίς δισταγμούς
χωρίς αμφιβολίες
και ο δρόμος είναι ξεκάθαρος

κάθε στιγμή που περνά
κάθε ημέρα που κυλά
νεότερος!

...και εκείνος
πάντα εκεί

στο ουράνιο στερέωμα

μεγαλόπρεπος

σιωπηλός...

Δέησις

•

είθε ο Θεός μέσα μας
να μας βοηθήσει να βρούμε το σωστό
να έχουμε το θάρρος να το επιλέξουμε
και την δύναμη να το πράξουμε

Αποχαιρετισμός

•

είθε ο Δρόμος σου να υψωθεί
γιά να σε συναντήσει

είθε τον Άνεμο να έχεις πάντα πίσω σου
γιά να σε βοηθήσει

είθε ο Ήλιος να ζεσταίνει αιώνια
το λείο πρόσωπό σου

είθε η βραδυνή Βροχή να πέφτει απάλα
στον σπόρο, στον Σκοπό σου

και μέχρι μαζί να ταξιδέψουμε ξανά
ωσάν η Μοίρα το ορίζει

κάθε νύχτα στην αγκαλιά του ο Θεός σου
γλυκά ας σε νανουρίζει

Ж

